

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudkyně JUDr. Jitky Hroudové a soudce Mgr. Marka Zimy v právní věci

žalobce

Ing. Arch. J.D.B.,
bytem xxx,

zastoupeného Mgr. Pavlou Kosovou, advokátkou
se sídlem Husova 946, 676 02 Moravské Budějovice,

proti
žalované

České komoře architektů,
se sídlem Josefská 34/6, 118 00 Praha 1,

zastoupené Mgr. Ing. Danielou Rybkovou, advokátkou
se sídlem Jana Želivského 2385/11, 130 00 Praha 3,

o žalobě proti rozhodnutí představenstva žalované ze dne 4. 10. 2022, č. j. DR 2021-24, o žádosti žalobce o přiznání osvobození od placení soudních poplatků a záloh pro toto soudní řízení a o návrhu žalobce na ustanovení zástupce z řad advokátů

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žalované se právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává.**
- III. Žádost žalobce o přiznání osvobození od soudních poplatků se zamítá.**
- IV. Návrh žalobce na ustanovení zástupce z řad advokátů se zamítá.**

Odůvodnění

Vymezení věci a žalobní argumentace

1. Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhá přezkoumání a zrušení rozhodnutí představenstva České komory architektů (dále též „žalovaná“) ze dne 4. 10. 2022, a rozhodnutí Stavovského soudu žalované ze dne 6. 4. 2022, jimiž bylo pravomocně rozhodnuto o tom, že žalobce se dopustil disciplinárního provinění podle ustanovení § 20 odstavec 1 zákona č.

360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon č. 360/1992 Sb.*“), když včas a řádně neuhradil členský příspěvek a penále za rok 2021, čímž se dopustil porušení § 7 odstavec 3 písm. b) a § 7 odstavec 11 Organizačního, jednacího a volebního řádu žalované (dále jen „*Organizační řád*“), za což mu bylo uloženo disciplinární opatření odejmutí autorizace.

2. Žalobce namítl, že podle § 7 odstavec 3 Organizačního řádu je značně omezena možnost žádat o sníženou platbu členského příspěvku. Od roku 2017 je nastavení placení členských poplatků přímo navázáno na plné členství v Komoře a není tak objektivně možné při nedostatku finančních prostředků zůstat dále členem profesní komory. Žalobce namítl, že nebyla dodržena zákonná lhůta pro podání návrhu na zahájení disciplinárního řízení. Podle § 21 odstavec 2 zákona č. 360/1992 Sb. má být návrh na zahájení disciplinárního řízení podán do šesti měsíců ode dne, kdy se žalovaná o disciplinárním provinění dozvěděla. Členský příspěvek za rok 2021 měl být uhrazen nejpozději do 28. 2. příslušného kalendářního roku, proto měl být návrh na zahájení řízení se žalobcem podán nejpozději do 28. 8. 2021, což se nestalo, neboť předsedovi Stavovského soudu žalované byl podnět k zahájení disciplinárního řízení v celkem 16 případech doručen dne 2. 11. 2021.

3. Žalobce dále namítl, že pokud Stavovský soud žalované na svém zasedání dne 6. 4. 2022 rozhodl o tom, že žalobce tím, že nezaplatil členský příspěvek a penále za rok 2021, opakovaně porušil tam uvedená ustanovení Organizačního řádu a zákona č. 360/1992 Sb., čímž se dopustil disciplinárního provinění a bylo mu uloženo disciplinární opatření v podobě odejmutí autorizace, není ve skutkové větě nijak uvedeno, z čeho žalovaná dovozuje „opakované“ porušení § 7 odstavec 3 a § 7 odstavec 11 Organizačního řádu. Podle názoru žalobce již z podstaty věci nelze nezaplacením členského poplatku za rok 2021 opakovaně porušit uvedená ustanovení.

4. Žalobce dále namítl, že pokud na téže listině bylo za rozsudkem Stavovského soudu žalované uvedeno, že tento soud usnesením ukládá žalobci povinnost uhradit žalované část nákladů zkráceného disciplinárního řízení v částce 2 000 Kč, má žalobce za to, že došlo k porušení § 45a odstavec 1 Disciplinárního a smířčího řádu žalované (dále jen „*DSŘ*“), když rozsudek i usnesení neobsahují obligatorní náležitosti a napadené rozhodnutí v sobě směšuje obě formy rozhodnutí, kdy každá forma musí mít své samostatné a řádné odůvodnění a poučení o opravném prostředku, což nebylo splněno. Žalobce v této souvislosti rovněž poukázal na to, že v rozporu s ustanovením § 48 odstavec 4 DSŘ nebyl opis rozsudku Stavovského soudu žalované doručen disciplinárně obviněnému ve lhůtě 25 dnů ode dne jeho vyhlášení.

5. Žalobce nesouhlasí ani s penálem, které vyplývá z § 7 odstavec 11 Organizačního řádu, kdy požadované penále ve výši jednoho procenta z dlužné částky příspěvků měsíčně nemá oporu v zákoně č. 360/1992 Sb., je projevem libovůle žalované a porušuje zásadu dvojího trestání, kromě toho, že je nemravné a značně převyšuje zákonné úroky z prodlení.

6. Žalobce namítl, že rozhodnutí, které v odvolacím řízení učinilo představenstvo žalované, je nepřezkoumatelné. Ze zápisu ze zasedání představenstva není zřejmé, o čem bylo rozhodováno, čeho se rozhodnutí týká, jakým výsledkem bylo rozhodnuto a zda bylo splněno kvórum.

7. Dále je napadené rozhodnutí představenstva žalované podle žalobce nepřezkoumatelné, protože se nevypořádalo s platbami, které žalobce ve prospěch žalované učinil v květnu a červnu 2022, a nevypořádalo se s nepřiměřeností odejmutí autorizace, neuvádí, proč nebylo možné uložit mírnější disciplinární opatření dle § 20 odstavec 1 zákona č. 360/1992 Sb., když odejmutí autorizace je vysoce krajním řešením týkajícím se případů závažných a zejména profesních pochybení. Představenstvo žalované se nevypořádalo ani s opakovanými žádostmi žalobce o snížení či prominutí členského příspěvku a žalovaná – na rozdíl od jiných případů – o těchto žádostech ani

nerozhodla. Celé řízení tak bylo podle žalobce vedeno na objednávku a v zájmu systému a určité zájmové skupiny, nebylo nijak reagováno na žalobcem vznesenou námitku podjatosti a napadené rozhodnutí představenstva není nijak odůvodněno, pouze odkazuje na odůvodnění rozsudku Stavovského soudu žalované.

Vyjádření žalované k obsahu žaloby

8. Žalovaná předně konstatovala, že žaloba je poměrně nepřehledně členěna, v některých částech se dle názoru žalované netýká podstaty disciplinárního provinění žalobce a přijatého disciplinárního opatření, v jiných částech obsahuje pouze velmi stručné žalobní námitky, bez jakéhokoli odůvodnění.

9. Žalovaná neshledala žalobní námitky důvodnými.

10. V daném případě bylo podstatou řízení neuhrazení členského příspěvku za rok 2021, žalobce (disciplinárně obviněný) přitom neuvedl ani jeden důvod, pro který v daném roce členský příspěvek neuhradil. Skutečnosti, k nimž došlo před více než deseti lety, nejsou pochopitelně relevantní, stejně tak není akceptovaným důvodem pro neuhrazení příspěvku nízký příjem dokladovaný daňovým přiznáním.

11. Žalovaná nepopírá, že žalobce v květnu a červnu 2022 provedl úhradu části svých závazků, konkrétně se jednalo o penále za pozdní úhradu příspěvku v roce 2018, členský příspěvek včetně penále za roky 2019, 2021 a 2022 a náklady řízení z řízení vedených s ním pro neplacení členských příspěvků v letech 2018 a 2019. Nadále neuhrazeny však zůstávají pokuty coby disciplinární opatření z důvodu neplacení členských příspěvků v letech 2018 a 2019, v celkové výši 15 000 Kč. Zároveň žalovaná podotýká, že žalobce hradil členské příspěvky opožděně i v předchozích letech, pouze vždy „stíhl“ úhradu provést před 30. 6., kdy se již na prodlení pohlíží jako na disciplinární provinění, respektive sice v některých případech až po 30. 6., avšak před podáním návrhu na zahájení disciplinárního řízení dozorčí radou žalované.

12. Žalovaná uvedla, že žalobce porušoval svoji povinnost hradit členské příspěvky skutečně opakovaně a systematicky. V daném případě existovala dvě pravomocná rozhodnutí (týkající se neuhrazených členských příspěvků za roky 2018 a 2019), kdy v prvním případě byla žalobci uložena pokuta ve výši 5 000 Kč, a v druhém případě pokuta ve výši 10 000 Kč. Z okolností případu je zjevné, že tehdy zvolená disciplinární opatření nebyla dostatečná a nevedla k nápravě, když žalobce se i nadále dopouštěl porušování povinností autorizované osoby. Představenstvo žalované tak mělo za to, že podmínka zjevné nepřiměřenosti disciplinárního opatření zvoleného Stavovským soudem není splněna, proto nepřistoupilo k vrácení věci k novému projednání, ale rozhodnutí potvrdilo.

13. Závěrem vyjádření žalovaná konstatovala, že hrazení členských příspěvků je základní povinností autorizovaného architekta, soustavné porušování této povinnosti (jako tomu bylo v případě žalobce) představuje pro žalovanou značnou administrativní a finanční zátěž - zasílání upomínek úhrad, opakované doručování zásilek (žalobce si standardně zásilky zasílané mu doporučeně do vlastních rukou nevyzvedával, následně pak musely být doručovány veřejnou vyhláškou), vedení disciplinárních řízení (včetně zmařeného ústního jednání, které bylo na žádost žalobce nařízeno na 6. 4. 2022 – ačkoli standardně se v rámci zjednodušeného disciplinárního řízení ústní jednání nenařizuje – a na něž se žalobce bez omluvy nedostavil). Žalovaná nepopírá, že odejmutí autorizace znamená zásah do profesní sféry žalobce, domnívá se však, že žalobce (v pozici dlužníka a následně disciplinárně obviněného) byl na povinnost úhrady členských příspěvků opakovaně upozorněn, finální rozhodnutí by tak pro něho nemělo být překvapením. Disciplinární řízení bylo vedeno výlučně z důvodu (opakovaného) neuhrazení členského příspěvku. Kdyby žalobce řádně a včas plnil své povinnosti, žádné disciplinární řízení by s ním vedeno nebylo.

Průběh řízení před orgány žalované

14. Ze spisového materiálu, který byl soudu předložen žalovanou, soud zjistil následující pro rozhodnutí ve věci samé podstatné skutečnosti:

15. Dne 5. 11. 2021 byl předsedovi Stavovského soudu žalované doručen návrh dozorčí rady žalované č. 12/746 na zahájení disciplinárního řízení, podle něhož Stavovský soud žalované zahájil podle § 33 DSŘ se žalobcem disciplinární řízení vedené pod spisovou značkou DR 2021-4. Podle obsahu návrhu se žalobce porušením ustanovení § 7 odstavec 3 písm. b) a § 7 odstavec 11 Organizačního řádu dopustil disciplinárního provinění, když žalované v termínu do 30. 6. 2021 nezaplatil členský příspěvek za rok 2021 ve výši 7 795 Kč spolu s penálem ve výši 1 % dlužného příspěvku. Svou povinnost žalobce nesplnil ani do dne sepsání žalobního návrhu dne 2. 11. 2021.

16. Při přípravě jednání Stavovský soud žalované neshledal důvody pro zastavení či přerušení řízení a ustavil disciplinární senát. Oznámení o zahájení zkráceného disciplinárního řízení spolu s platebními údaji k doplacení dlužného příspěvku a penále, s žalobním návrhem a výzvou k podání písemného vyjádření bylo žalobci doručeno dne 14. 12. 2021.

17. Žalobce požádal o ústní projednání věci, předvolání k jednání na den 6. 4. 2022 si však žalobce nevyzvedl v úložné době, proto bylo předvolání žalobci doručováno jednak prostřednictvím e-mailu, jednak veřejnou vyhláškou s možností vyzvednutí dálkovým přístupem. K nařízenému ústnímu jednání dne 6. 4. 2022 se žalobce bez důvodné a včasné omluvy nedostavil, jím doručené e-maily nesouvisely s projednávanou věcí a omluvu neobsahovaly.

18. Stavovský soud žalované na zasedání dne 6. 4. 2022 rozhodl, že žalobce tím, že žalované včas a řádně neuhradil členský příspěvek a penále za rok 2021, opakovaně porušil ustanovení § 7 odstavec 3 písm. b) a § 7 odstavec 11 Organizačního řádu, porušil ustanovení § 20 zákona č. 360/1992 Sb., dopustil se disciplinárního provinění a podle § 20 odstavec 1 písm. d) tohoto zákona mu bylo uloženo disciplinární opatření v podobě odejmutí autorizace. Zároveň Stavovský soud uložil usnesením (na téže listině – pozn. soudu) žalobci povinnost nahradit žalované část nákladů zkráceného disciplinárního řízení ve výši 2 000 Kč, a povinnost ve lhůtě deseti dnů od právní moci rozhodnutí vrátit autorizační osvědčení a razítko do Kanceláře žalované.

19. Z odůvodnění písemného vyhotovení rozsudku Stavovského soudu se podává, že disciplinárně obviněný byl za neprovedení řádné úhrady členského příspěvku za roky 2018 a 2019 disciplinárně stíhán a pravomocnými rozsudky Stavovského soudu mu byla uložena disciplinární opatření pokuty za rok 2018 ve výši 5 000 Kč a za rok 2019 ve výši 10 000 Kč. Dále bylo zjištěno, že disciplinárně obviněný k datu jednání disciplinárního senátu nezaplatil doplatek členského příspěvku za rok 2018 (420 Kč), členský příspěvek za rok 2019 (6 000 Kč), penále z prodlení platby příspěvku za rok 2019 (2 280 Kč), pokutu uloženou ve zkráceném řízení vedeném pod sp. zn. DR 2018-22 (5 000 Kč), uloženou část nákladů řízení v téže věci (2 000 Kč), pokutu uloženou ve zkráceném řízení vedeném pod sp. zn. DR 2019-16 (10 000 Kč) a uloženou část nákladů zkráceného řízení sp. zn. DR 2019-16 (2 000 Kč). Dlužná částka za členské příspěvky, penále, uložené pokuty a náklady řízení tak celkem činily 36 586,30 Kč. Stavovský soud při úvaze o druhu uloženého disciplinárního opatření přihlédl k tomu, že žalobce za poslední čtyři roky řádně neplnil své povinnosti hradit řádně a včas členského příspěvku, ačkoliv byl již dvakrát za toto jednání disciplinárně potrestán, neuvedl žádné relevantní důvody své platební neschopnosti, odůvodněnou žádost o snížení či prominutí členského příspěvku představenstvu žalované nezaslal a bez důvodné a včasné omluvy se nedostavil k podání vysvětlení v rámci ústního projednání věci.

20. Dne 2. 6. 2022 doručil žalobce žalované blanketní odvolání proti rozsudku Stavovského soudu, kde uvedl, že činí „*právní úkon odvolání*“. Poté, co opakovaně nahlížel do spisového materiálu, zaslal žalobce ve dnech 30. 6. 2022, 18. 7. 2022 a 6. 9. 2022 dokumenty, které byly založeny do spisu, nicméně žádný z nich neobsahuje argumentaci k podstatě jeho disciplinárního provinění, pouze v posledním žalobce opakovaně požadoval „*zrušení veškerých rozhodnutí, odpuštění od placení členských příspěvků, vyměřených penále a významných pokut, to vše s ohledem na dlouhodobý a skutečný stav věci od přelomu roku 2008 naprávkovaný na všech členech rodiny B.*“.

21. Představenstvo žalované se ztotožnilo s argumentací Stavovského soudu uvedenou v odůvodnění odvoláním napadeného rozsudku ze dne 6. 4. 2022, seznámilo se s dosavadním průběhem disciplinárního řízení a přezkoumalo zákonnost a důvodnost napadeného rozsudku, proto žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 4. 10. 2022 napadený rozsudek Stavovského soudu potvrdilo s odůvodněním, že disciplinární provinění bylo náležitě prokázáno, uložené opatření odpovídá konkrétním okolnostem případu, přes řadu jeho podání není zřejmé, z jakého důvodu se disciplinárně obviněný zrušení rozsudku Stavovského soudu domáhal, kdy podání žalobce s předmětem projednávané věci nemají žádnou souvislost.

Jednání soudu

22. Při ústním jednání u Městského soudu v Praze dne 27. 6. 2024 zástupkyně žalobce uvedla, že v podrobnostech odkazuje na podanou žalobu. Žalobou napadené rozhodnutí bylo nesprávně označeno, nedostatečně a nesprávně odůvodněno a v něm obsažená argumentace neodpovídá skutečnému stavu věci

23. Zástupkyně žalované rovněž u jednání soud odkázala na písemné vyjádření k žalobě a k jednotlivým námitkám žaloby uvedla, že nesdílí názor žalobce o nedostatečném označení rozhodnutí, když profesní řád komory umožňuje vést zjednodušené disciplinární řízení společně s několika dlužníky, kteří v daném období nesplnili svoji povinnost hradit členský příspěvek, žalobce byl v napadeném rozhodnutí řádně identifikován, pokud jde o odůvodnění napadeného rozhodnutí, odkazuje se významně na odůvodnění rozhodnutí stavovského soudu právě proto, že odvolání žalobce bylo prakticky blanketní a nebylo, na co by měl odvolací orgán žalované reagovat.

24. Žalobce při ústním jednání uvedl, že v den jednání dopoledne zasílal soudu elektronicky námitku podjatosti celého senátu, soudu i soudního systému jako takového, neboť nejde o ústavní systém, ale praktikuje se zde jakási vendeta, útok systému na osobu žalobce, jeho rodinu a rodinným majetek. Jde o postup, který je nutné nazvat svinstvem a hnusem, bytostně se žalobci nelíbí, je pro něj naprosto neakceptovatelný a nepřijatelný. Žalobce je záměrně systémem ekonomicky likvidován činností žalované i veřejné správy, odebrání autorizace by mělo být fixováno na něco víc než na pouhé nezaplacení členských příspěvků, žalobce se ve vztahu ke klientům nikdy žádného porušení profesionální činnosti nedopustil. Peníze nezaplatil, protože je prostě nemá, dříve mohl podle dřívějších stavovských předpisů činnost přerušit a platit sníženou taxu, což od roku 2013 již nelze, prominutí příspěvku již není možné, respektive je lze podat jen z konkrétních důvodů, na které žalobce nedosáhne. Napadené rozhodnutí, výše členského příspěvku, výše úroku za jeho pozdní úhradu i výše ukládaných pokut jsou v rozporu s judikaturou Ústavního soudu, jedná se o dvojí trestání, žalobce se hodlá řídit pouze Ústavou a Listinou, vnitřní předpisy žalované ho nezajímají. Jakákoliv možnost obrany je pro žalobce vyloučena, neboť vždy vše končí na tom, že nemá finanční prostředky na soudní poplatky a na řádné právní zastoupení.

25. Soud v prvé řadě ověřoval tvrzení, že žalobce podal před soudním jednáním námitku podjatosti celého senátu či soudu. Tato skutečnost nebyla nijak doložena. Podle ustanovení § 8 odstavec 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), účastník řízení může namítnout podjatost soudce či dalších osob, námitku však musí uplatnit do jednoho týdne ode dne, kdy se o podjatosti dozvěděl. Zjistí-li důvod podjatosti při jednání, musí ji uplatnit při tomto jednání, k později uplatněným námitkám se nepřihlíží. Námitka musí být zdůvodněna a musí být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována. Byla-li námitka uplatněna před anebo v průběhu jednání, při němž byla věc rozhodnuta, a má-li soud za to, že námitka není důvodná, není soud povinen věc předložit k rozhodnutí o námitce podjatosti soudu nadřízenému (ustanovení § 64 s. ř. s. ve spojení s § 15b odstavci 1 a 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů – o. s. ř.).

26. Zástupkyně žalobce požadovala při jednání odročení za účelem zvážení návrhu na doplnění dokazování s odůvodněním, že vyjádření k obsahu žaloby jí bylo doručeno až před nařízeným soudním jednáním a neměla dostatek času se na jednání připravit. Tuto námitku (resp. návrh na

odročení jednání z tohoto důvodu) soud nepovažoval za důvodnou, neboť objektivně měl žalobce a jeho právní zástupkyně zachovánu lhůtu na přípravu jednání, když vyjádření žalované měli k dispozici od 13. 6. 2024 a jednání se konalo o dva týdny později dne 27. 6. 2024 (ust. § 49 odst. 1 s. ř. s.). Nelze rovněž přehlédnout, že žalobce již dne 23. 2. 2023 nahlížel do spisu, stejně tak dne 21. 6. 2023, kdy již vyjádření žalované bylo součástí spisového materiálu a kdy si žalobce pořizoval kopie soudního spisu vlastním technickým zařízením. Je tedy na místě domnívat se, že – bez ohledu na zachovanou přiměřenou a dle názoru soudu dostatečnou lhůtu k přípravě na jednání – se vyjádření žalované dostalo do dispozice žalobce dříve než 13. 6. 2024.

27. Žalobce v rámci svého přednesu u jednání soudu požadoval, aby jej soud seznámil s předběžným právním názorem na posuzovanou věc a stanovil okamžik koncentrace soudního řízení. Při jednání soudu byl žalobce předsedou senátu vyrozuměn o tom, že institut koncentrace řízení se v řízení o přezkum pravomocného rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a následujících s. ř. s. uplatňuje prostřednictvím lhůty k podání žaloby (§ 72 s. ř. s.) a lhůty k precizaci žalobních bodů (§ 71 odst. 1 písm. d/ a odst. 2 s. ř. s.). Dále byl žalobce vyrozuměn i o tom, že řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánu samosprávy je řízením v rámci správního soudnictví, ve kterém se institut poučovací povinnosti soudu podle § 118a a § 118b o. s. ř. neuplatní, neboť soud je povinen přezkoumat žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů (ustanovení § 75 odst. 2 věta první s. ř. s.) a vycházet ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

28. Soud neprovedl u jednání důkazy předložené žalobcem, které se dle názoru soudu bezprostředně netýkaly předmětu sporu – osvědčení Vysokého učení technického v Brně o uznání vysokoškolského vzdělání a kvalifikace v České republice J. H., osvědčení o rekvalifikaci v rekvalifikačním kurzu AVE ART Ostrava, dopis J. H. z 27. 7. 1993 z Radcliffe College, fotografie a písemnosti adresované žalobcem Ústavnímu soudu České republiky, Krajskému ředitelství policie Středočeského kraje, Nejvyššímu správnímu soudu, Nejvyššímu státnímu zastupitelství, Ministerstvu spravedlnosti, Kanceláři veřejného ochránce práv, vládě České republiky a Národní centrále proti organizovanému zločinu, neboť jakkoli soud z přednesu žalobce u jednání chápe, že tyto písemnosti a tvrzení v nich uvedená žalobce považuje za vývoj jeho případu před vydáním napadeného rozhodnutí, je třeba poznamenat, že napadené rozhodnutí na těchto okolnostech nestojí, nebyly předmětem řízení před orgány žalované a proto nemohou být ani předmětem soudního přezkumu (ust. § 52 odst. 1 o. s. ř.).

Posouzení věci soudem

29. Soud nejprve ověřil, že žaloba byla podána včas a osobou k tomu oprávněnou.

30. Žaloba není důvodná.

31. Podstatou sporu mezi účastníky v posuzované věci je, zda byly splněny zákonné podmínky pro to, aby příslušnými orgány žalované bylo žalobci v disciplinárním řízení rozhodnuto o tom, že žalobce žalované včas a řádně neuhradil členský příspěvek a penále za rok 2021, čímž měl opakovaně porušit ustanovení § 7 odstavec 3 písm. b) a § 7 odstavec 11 Organizačního řádu a ustanovení § 20 zákona č. 360/1992 Sb., čímž se dopustil disciplinárního provinění a podle § 20 odstavec 1 písm. d) tohoto zákona mu bylo uloženo disciplinární opatření v podobě odejmutí autorizace.

32. Soud považuje za nutné upozornit na jistou zmatečnost podané žaloby, když žalobce sice v zákonem stanovené lhůtě napadá rozhodnutí představenstva žalované ze dne 4. 10. 2022, ale v podané žalobě se vymezuje především proti formě, výrokům a závěrům rozhodnutí Stavovského soudu žalované ze dne 6. 4. 2022, přestože tak měl učinit právě v rámci podaného odvolání proti rozsudku a své výtky směřoval na představenstvo jako orgán rozhodující o odvolání, což neučinil. Při posouzení věci soud vyšel z následující právní úpravy:

33. Podle ustanovení § 1 zákona č. 360/1992 Sb. tento zákon upravuje postavení, práva a

povinnosti autorizovaných architektů, postavení, práva a povinnosti autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, způsob a podmínky udělování autorizace, vznik, pravomoc a působnost České komory architektů a České komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě a podmínky pro výkon vybraných činností ve výstavbě v souladu s právem Evropských společenství.

34. Podle ustanovení § 20 odstavec 1 zákona č. 360/1992 Sb. za závažné nebo opětovné porušení povinností autorizované osoby stanovené tímto zákonem (dále jen „*disciplinární provinění*“) Komora autorizované osobě uloží, nejde-li o trestný čin, některé z těchto disciplinárních opatření: a) písemnou důtku, b) pokutu až do výše 300 000 Kč, c) pozastavení autorizace na dobu nejvýše tří let, d) odejmutí autorizace. Rozhodnutí o disciplinárním opatření podle písmene b) nebo c) může současně obsahovat rozhodnutí o zákazu výkonu funkcí v Komoře. Podle odstavce 2 výnos pokut připadá Komoře, která pokuty uložila.

35. Podle ustanovení § 21 zákona č. 360/1992 Sb. o uložení disciplinárního opatření rozhoduje stavovský soud v disciplinárním řízení, které se zahajuje na návrh dozorčí rady podepsaný jejím předsedou. Disciplinární řízení je zahájeno doručením návrhu na jeho zahájení stavovskému soudu. Návrh na zahájení disciplinárního řízení může být podán do šesti měsíců ode dne, kdy se Komora o disciplinárním provinění dozvěděla, nejpozději však do tří let ode dne, kdy k disciplinárnímu provinění došlo. Návrh musí mít písemnou formu a musí být skutkově vymezen. Důvody uvedené v návrhu na zahájení disciplinárního řízení nesmí být po zahájení řízení měněny. Nestanoví-li tento zákon nebo vnitřní předpisy Komory něco jiného nebo nevyplývá-li něco jiného z povahy věci, použijí se v disciplinárním řízení ustanovení správního řádu. Autorizovaná osoba, proti které je disciplinární řízení vedeno, má právo vyjádřit se k důvodům uvedeným v návrhu, ke způsobu jejich zjištění, navrhopat důkazy nebo jejich doplnění, klást svědkům nebo znalcům otázky při ústním jednání, které musí být vždy nařízeno. Rozhodnutí o uložení disciplinárního opatření musí mít písemnou formu a musí obsahovat výrok, odůvodnění a poučení o oprávněném prostředku. Rozhodnutí musí být doručeno provinivší se autorizované osobě a dozorčí radě Komory.

36. Podle ustanovení § 22 zákona č. 360/1992 Sb. platí, že proti rozhodnutí o uložení disciplinárního opatření podle § 21 může autorizovaná osoba, které bylo disciplinární opatření uloženo, popřípadě dozorčí rada Komory podat písemné odvolání, a to do 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí. Odvolání dozorčí rady podepisuje její předseda. Odvolání se podává prostřednictvím stavovského soudu. Řádně a včas podané odvolání má odkladný účinek. O odvolání proti rozhodnutí o uložení disciplinárního opatření podle § 21 odst. 1 rozhoduje s konečnou platností představenstvo Komory, které přezkoumávané rozhodnutí buď potvrdí, nebo zruší. Zruší-li představenstvo Komory napadené rozhodnutí, je stavovský soud vázán právním názorem odvolacího orgánu. Rozhodnutí o odvolání, jímž bylo uloženo disciplinární opatření pozastavení nebo odejmutí autorizace, přezkoumává podle zvláštních předpisů na návrh provinivší se autorizované osoby věcně a místně příslušný krajský soud ve správním soudnictví; návrh se podává ve lhůtě stanovené zvláštními předpisy.

37. Podle § 31 odstavců 1 a 2 zákona č. 360/1992 Sb. podrobnosti o organizaci Komory, o jejích orgánech, o působnosti a pravomoci těchto orgánů a o počtech jejich členů stanoví organizační řád Komory. Podrobnosti o volbách a disciplinárním řízení stanoví volební a disciplinární řády. Podrobnosti o podmínkách autorizace stanoví autorizační řád. Podrobnosti o právech a povinnostech autorizovaných osob stanoví profesní a etický řád. Náklady na činnost Komory jsou kryty zejména z členských poplatků, z poplatků za udělení autorizace, z poplatků za úkony pro členy Komory, z poplatků za úkony pro nečleny Komory, z pokut a z příspěvků a darů.

38. Podle § 7 odstavec 3 organizačního řádu patří mezi povinnosti řádných členů Komory řídit se zákonem jakož i vnitřními řády Komory a platit řádně a včas jedenkrát ročně členské příspěvky.

39. Podle § 7 odstavec 11 organizačního řádu platí, že jestliže nejsou příspěvky podle odstavců 3 a 5 zaplacený v řádném termínu, popřípadě formou bezúročné půjčky podle odstavce 9, zvyšují se za každý započatý měsíc o penále ve výši 1 % dlužných příspěvků. Nejsou-li příspěvky včetně penále zaplacený do 30. června běžného roku, pohlíží se na tuto skutečnost jako na disciplinární provinění a proti osobě, která příspěvky nezaplatila, se zahájí disciplinární řízení. To ji však nezprošťuje povinnosti příspěvky včetně penále zaplatit.

40. Podle § 39a DSŘ platí, že při nepochybném a průkazně doložitelném porušení povinností autorizované nebo registrované osoby platit členské příspěvky má stavovský soud Komory, popřípadě senát, právo vést s disciplinárně obviněným zkrácené disciplinární řízení. Při stejném disciplinárním obvinění více autorizovaných nebo registrovaných osob může soud, popřípadě senát zkrácená disciplinární řízení spojit. Nerozhodne-li soud jinak, nenařizuje se při zkrácení řízení ústní jednání.

Posouzení důvodnosti jednotlivých žalobních námitek soudem

41. Soud předesílá, že obsah a kvalita žaloby v zásadě předurčuje obsah a kvalitu rozhodnutí soudu. Není totiž úkolem soudu, aby za žalobce dotvářel či domýšlel žalobní argumentaci. Takovým postupem by soud přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci advokáta žalobce (viz. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 24. 8. 2010, č.j. 4 As 3/2008 – 78, všechna zde citovaná rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz). Přehlédnout nelze ani fakt, že správní orgány a soudy nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí (srov. rozsudek NSS ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017-38).

42. Z povahy věci se soud nejdříve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost nelze rozhodnutí vůbec meritorně přezkoumat. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů mimo jiné takové rozhodnutí, v němž absentují úvahy správního orgánu týkající se závěru, který v rozhodnutí vyslovil. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006 - 76, publikované pod č. 1566/2008 Sb. NSS). Žalobce spatřoval nepřezkoumatelnost rozhodnutí v tom, že se žalovaný nevyjádřil k námitkám žalobce uvedeným k návrhu na jeho odvolání.

43. Soud s ohledem na výše uvedené závěry NSS dospěl k závěru, že rozhodnutí představenstva žalované není nepřezkoumatelné. Je třeba zdůraznit, že řízení před orgány žalované prvního i druhého stupně tvoří jeden celek, pro nic nebránilo představenstvu žalované, aby ve svém rozhodnutí odkázala na pregnantní, podrobné a úplné posouzení věci Stavovským soudem, jestliže neshledala žádného důvodu do jeho konstrukce odůvodnění rozhodnutí zasahovat. Stavovský soud, na jehož rozhodnutí bylo odkázáno, vyličil zjištěný skutkový stav věci na základě podkladů, které jsou obsahem správního spisu a zřetelně vyslovil své závěry, k nimž na základě svých úvah dospěl, tedy uvedl důvody, které jej vedly k uložení disciplinárního opatření v podobě odejmutí autorizace žalobci. Přezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí ostatně svědčí i skutečnost, že žalobce v podané polemizuje s jeho odůvodněním i závěry.

44. Žalobce uvádí, že ze zápisu ze zasedání představenstva není zřejmé, o čem bylo rozhodováno, čeho se rozhodnutí týká, jakým výsledkem bylo rozhodnuto a zda bylo splněno kvorum, z těchto důvodů považuje napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné.

45. Námitka není důvodná. Z výše uvedených příslušných ustanovení DSŘ plyne, že (i) na průběh odvolacího řízení před představenstvem se přiměřeně použijí ustanovení o jednání Stavovského soudu (§ 57 DSŘ); (ii) disciplinární řízení je neveřejné (§ 40 odst. 2 DSŘ); (iii) o hlasování se vede protokol (§ 45 odst. 2 DSŘ). Žalovaná ve vyjádření k žalobě vyložila, že v zápise ze zasedání představenstva, který je veřejně přístupný na webových stránkách žalované, pochopitelně nejsou obsaženy údaje o detailech rozhodování v disciplinárních kauzách, s ohledem na to, že se jedná o citlivé údaje, jsou vypuštěna i jména disciplinárně obviněných a v této veřejné verzi zápisu z představenstva je disciplinární řízení identifikováno pouze spisovou značkou. Zároveň však je vyhotovován (neveřejný) protokol o hlasování, kde je disciplinárně obviněný jednoznačně identifikován a kde je uveden návrh rozhodnutí, o kterém je hlasováno. Tento protokol o hlasování je v disciplinárním spise evidován v zalepené obálce, jak si jistě žalobce mohl povšimnout při nahlížení do spisu. Námitka nepřezkoumatelnosti rozhodnutí je nedůvodná.

46. K tvrzenému nesprávnému označení napadeného rozhodnutí, kdy žalobce namítá, že napadené rozhodnutí není správně označeno jednoznačným identifikátorem dle zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě, soud uvádí, že z podané žaloby není zřejmé, jaký vztah má tato námitka k zásahu do práv žalobce. Žalobou napadené rozhodnutí je označeno spisovou značkou a obsahuje jednoznačnou identifikaci disciplinárně obviněného (jménem, trvalým bydlištěm a evidenčním číslem, pod nímž je veden v seznamu autorizovaných osob). Pokud žalobce namítal, že dozorcí rada žalované používá pro všechna řízení s neplátiči členských příspěvků v daném kalendářním roce stejnou spisovou značku, má soud za to, že tato okolnost nečiní napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným či nesrozumitelným, když tento postup žalované umožňuje znění § 39a odst. 2 DSŘ, dle kterého lze při stejném disciplinárním obvinění více autorizovaných osob zkráceně disciplinární řízení spojit. Nadto, i kdyby spisová značka nebyla striktně formálně v souladu s požadavky zákona o archivnictví, tento formální nedostatek nemůže mít žádný vliv na podstatu disciplinárního provinění. Námitka žalobce je nedůvodná.

47. Žalobce uvádí, že Organizační řád žalované značně omezuje možnost žádat o sníženou platbu členského příspěvku, prakticky tak (dle názoru žalobce) neexistuje možnost při nedostatku finančních prostředků zůstat členem profesní komory. Žalovaná k tomu uvedla, že změny obsahující zpřísnění podmínek, za kterých je možno hradit snížené sazby členských příspěvků, byly vždy schváleny valnou hromadou jakožto nejvyšším orgánem žalované, jsou proto v souladu se zákonem č. 360/1992 Sb. K tomu soud dodává, že i nadále je zachována možnost (§ 7 odst. 3 Organizačního řádu) z důvodů mimořádného zřetele hodných požádat představenstvo žalované o snížení, respektive prominutí, členského příspěvku – představenstvo takové žádosti posuzuje individuálně, na základě podané odůvodněné žádosti. Žalobce však o snížení svého členského příspěvku za rok 2021 nepožádal, představenstvo proto logicky o snížení členského příspěvku žalobci nemohlo rozhodnout.

48. Pokud žalobce v žalobě uvádí, že návrh na zahájení disciplinárního řízení má být podán do šesti měsíců ode dne, kdy se disciplinární žalobce o provinění dověděl, odkazuje na splatnost členských příspěvků k 28. únoru daného kalendářního roku, z čehož dovozuje, že návrh na zahájení disciplinárního řízení měl být podán nejpozději 28. 8. 2021, což se nestalo a provinění je tedy promlčené. Žalovaná se s tímto tvrzením neztotožnila a odkázala na znění § 7 odst. 11 Organizačního řádu, podle kterého nejsou-li členské příspěvky zaplacený do 30. června příslušného kalendářního roku, pohlíží se na tuto skutečnost jako na disciplinární provinění. Z toho je zjevné, že subjektivní šestiměsíční lhůta k podání návrhu na zahájení disciplinárního řízení plyne až od 30. 6. a nikoli od 28. 2., jak se mylně domnívá žalobce. Soud má za to, že výklad ohledně počátku běhu prekluzivní lhůty, provedený žalovanou, je správný.

49. Žalobce namítá, že ve skutkové větě rozsudku Stavovského soudu žalované není uvedeno, z čeho je dovozováno opakované porušení § 7 odst. 3 písm. b) a § 7 odst. 11 Organizačního řádu, domnívá se, že z podstaty věci nezaplacením členského příspěvku za rok 2021 nelze opakovaně porušit profesní předpisy. Soud se ani s touto argumentací nemohl ztotožnit, protože z odůvodnění

předmětného rozsudku Stavovského soudu je zcela zřejmé, o jaké opakované porušení povinností se jedná, když žalobce byl disciplinárně stíhán za neplacení členských příspěvků již v letech 2018 a 2019, kdy mu byly uloženy coby disciplinární opatření pokuty, které dosud plně neuhradil.

50. Jestliže žalobce v podané žalobě uvádí, že rozhodnutí Stavovského soudu v sobě směřuje formu rozsudku a usnesení, přičemž každé z těchto rozhodnutí má mít své samostatné řádné odůvodnění a poučení o opravném prostředku, což se v této věci nestalo, pak soud musí konstatovat (stejně jako učinil již výše), že toto tvrzení se neodráží v konkrétním zásahu do žalobcových práv. Ostatně žalobce napadá rozhodnutí Stavovského soudu, ačkoli předmětem žaloby je rozhodnutí představenstva žalované, které vydalo jedno rozhodnutí, kterým potvrdilo jak rozsudek, tak usnesení Stavovského soudu, toto rozhodnutí odůvodnilo a uvedlo, že proti němu neexistuje opravný prostředek, což je plně v souladu s požadavky DSŘ. Rozhodnutí Stavovského soudu neporušuje požadavky na náležitosti správního rozhodnutí, protože odůvodnění obsahuje část věnovanou odůvodnění rozsudku i část týkající se odůvodnění usnesení o nákladech řízení, stejně tak poučení obsahuje odkaz na možnosti opravných prostředků zvláště proti rozsudku a proti usnesení, i s odkazem na příslušná ustanovení DSŘ.

51. Žalobce namítal, že opis rozsudku musí být doručen nejpozději do 25 dnů disciplinárně obviněnému (žalobci), což se v daném případě nestalo, přičemž zpochybnil i včasnost doručení opisu rozsudku představenstvu žalované. Žalovaná k této námitce uvedla, že opis rozsudku byl žalobci odeslán dne 28. 4. 2022, a to doporučeně do vlastních rukou, s pokynem uložit do schránky v případě, že se nepodaří doručit a adresát si zásilku na poště nevyzvedne ve lhůtě 10 dnů. Dle údajů na obálce byla zásilka připravena k vyzvednutí 4. 5. 2022, uložena do 16. 5. 2022 a dne 18. 5. 2022 vrácena zpět odesílateli (žalované) jako nedoručitelná s poznámkou, že „*zásilku nelze vhodit do schránky*“. Ještě téhož dne, tedy 18. 5. 2022, žalovaná na úřední desce vyvěsila veřejnou vyhlášku s oznámením o uložení písemnosti, a to na dobu 15 dnů s tím, že pokud si adresát v této lhůtě písemnost nevyzvedne, bude uplynutím lhůty považována za doručenou. Rozhodnutí Stavovského soudu tak bylo doručeno veřejnou vyhláškou dne 2. 6. 2022. Uvedené skutečnosti soud ověřil ze spisového materiálu a z popsané časové posloupnosti je zřejmé, že formálně sice skutečně nebyla dodržena lhůta pro doručení opisu rozsudku, stalo se tak nicméně z důvodu výhradně na straně žalobce, který si zásilku, zaslou mu na adresu jeho trvalého bydliště nevyzvedl, tudíž musela být následně doručována veřejnou vyhláškou. Pokud jde o doručení představenstvu žalované, k tomu došlo již 28. 4. 2022, tedy v zachovalé stanovené lhůtě. Blanketní odvolání žalobce bylo doručeno 2. 6. 2022, žalobce byl vyzván k odůvodnění odvolání, následně přišel nahlížet do spisu (29. 6. 2022 a 12. 7. 2022) a zaslal žalované e-maily několik vyjádření (v rozmezí od 26. 6. 2022 do 6. 9. 2022). Představenstvo se svým rozhodnutím čekalo, zda žalobce přece jen ve svých podáních neuvede nějaký relevantní odvolací důvod, proto ve věci nerozhodlo již v červenci 2022, ale až dne 4. 10. 2022, ale lhůta pro vydání rozhodnutí dle DSŘ byla zachována. Ani s případným nedodržením této lhůty však právní úprava nespojuje žádný právní následek, proto soud posoudil námitku jako účelovou a nedůvodnou.

52. Pokud žalobce uvádí, že povinnost hradit penále v případě pozdní úhrady členského příspěvku - ve spojení s pokutou coby disciplinárním opatřením - vede k zakázanému dvojímu trestání postavenému na tomtéž skutkovém základu a penále je nadto nepřiměřeně vysoké, „*až nemravné*“ a značně převyšuje zákonné úroky z prodlení, žalobce zcela opomíjí skutečnost, že k uvedenému „*dvojímu trestání*“ dochází z důvodu porušení povinností samotným žalobcem. Jinými slovy, kdyby žalobce uhradil členský příspěvek řádně a včas, tak jako většina autorizovaných architektů, žádným sankcím by vystaven nebyl. O dvojí trestání se nejedná, povinnost hradit při pozdní platbě určitou částku navíc (ať už ve formě smluvních či zákonných úroků z prodlení, smluvní pokuty nebo právě penále, jak je tomu zde) je zcela standardní a disciplinární opatření ve formě pokuty připadá v úvahu až poté, kdy je prodlení s hrazením členského příspěvku delší než čtyři měsíce a stane se tak disciplinárním proviněním. V nyní žalobou napadeném rozhodnutí nebyla udělena pokuta, ale odejmutí autorizace, proto je argumentace žalobce mimoběžná.

53. Pokud žalobce v podané žalobě uvedl, že při nahlížení do spisu zjistil, že tento spis neobsahuje e-mailové upomínky plateb členského příspěvku ze 7. 5. 2021, 2. 6. 2021 a 11. 7. 2021, které jsou zmíněny v odůvodnění napadeného rozhodnutí představenstva žalované, pak žalovaná připouští, že žalobcem citované e-maily skutečně nejsou fyzicky připojeny ke spisu. Informace o zaslaných upomínkách jsou vedeny v databázi žalované a orgánům rozhodujícím v disciplinárním řízení (Stavovskému soudu i představenstvu) jsou přístupné. Jedná se tak o drobné formální pochybení, že představenstvo, když na tyto e-maily v odůvodnění svého rozhodnutí odkázalo, je neučinilo součástí spisu. Soud má za to, že zrušení napadeného rozhodnutí právě a jen z tohoto důvodu, by bylo projevem nepřiměřeného a přílišného formalismu, když na podstatu věci ani správnost a zákonnost napadeného rozhodnutí toto formální opomenutí nemohlo mít žádný vliv.

54. Žalobce dále v podané žalobě ve vztahu k napadenému rozhodnutí uvedl, že podal řádný opravný prostředek, proto se žalovaná měla zabývat jeho námitkami a vypořádat je, což neučinila. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, jaké námitky žalobce uplatňoval: „*Dokumenty popisují zejména údajné nezákonné jednání související s uznáním vysokoškolského vzdělání Ing. arch. J. H., k čemuž mělo dojít v roce 2001; údajnou organizovanou nezákonnou činnost směřující od roku 2008 ke poškozování zákonných, procesních a vlastnických práv členů rodiny B.; disciplinárně obviněný vyžývá ČKA, aby požádala „veškeré zpravodajské služby ČR k předání a zpřístupnění veškerých dokumentů týkajících se mé rodiny a veškerých členů rodiny B.. Tyto informace jsou právě, a nejen pro dané řízení, zcela nepostradatelné a určující“.* Dále je zřejmé, že žalobce dokládal daňové přiznání za rok 2020; podání směřující na Policii České republiky ve věci jeho fyzického napadení třetími osobami, včetně fotografií dokladujících toto napadení; požaduje přidělení advokáta, neboť nemá právnické vzdělání.

55. Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu i Ústavního soudu není nutné se podrobně v odůvodnění rozhodnutí vypořádat s námitkami, které s projednávanou věcí zjevně nesouvisí. V daném případě bylo podstatou řízení neuhrazení členského příspěvku za rok 2021, žalobce přitom neuvedl ani jeden důvod, pro který v daném roce členský příspěvek neuhradil. Skutečnosti, k nimž došlo před více než deseti lety, nemohly být ve vztahu k předmětu disciplinárního řízení relevantní, stejně jako nemohl být sám o sobě akceptovaným důvodem pro neuhrazení příspěvku nízký příjem žalobce dokladovaný daňovým přiznáním.

56. S uvedenou námitkou úzce souvisí i námitka žalobce, podle níž se žalovaná ve svém rozhodnutí nijak nevypořádala s platbami, které žalobce učinil v její prospěch v první polovině roku 2022. Žalobce s ohledem na to považuje zvolené disciplinární opatření za zcela nepřiměřené, odejmutí autorizace by mělo být až krajním řešením v případech závažných a zejména profesních pochybení. Žalovaná v průběhu řízení nikterak nepopírala, že žalobce v květnu a červnu 2022 provedl úhradu části svých závazků, konkrétně se jednalo o penále za pozdní úhradu příspěvku v roce 2018, členský příspěvek včetně penále za roky 2019, 2021 a 2022 a náklady řízení z řízení vedených s ním pro neplacení členských příspěvků v letech 2018 a 2019. Podstatnou však zůstává okolnost, že žalobce i nadále neuhradil pokuty coby disciplinární opatření z důvodu neplacení členských příspěvků v letech 2018 a 2019, v celkové výši 15 000 Kč.

57. Žalobce ostatně porušoval svoji povinnost hradit členské příspěvky skutečně opakovaně a systematicky. Z přehledu poskytnutého žalovanou vyplývá, že členský příspěvek za rok 2011 byl žalobcem uhrazen 14. 7. 2011, za rok 2012 byl uhrazen 30. 6. 2012, za rok 2013 byl uhrazen 3. 4. 2013, za rok 2014 byl uhrazen 30. 6. 2014, za rok 2015 byl uhrazen 30. 3. 2015, za rok 2016 byl uhrazen 26. 4. 2016, za rok 2017 byl uhrazen 25. 6. 2017, za rok 2018 byl uhrazen 31. 12. 2019, za rok 2019 byl uhrazen 30. 5. 2022, za rok 2020 byl uhrazen 29. 6. 2020, za rok 2021 byl uhrazen 30. 5. 2022 a za rok 2022 byl uhrazen také 30. 5. 2022.

58. Podle ustanovení § 59 odst. 4 písm. b) DSŘ představenstvo žalované může zrušit výrok odsuzujícího rozsudku o disciplinárním opatření a věc vrátit Stavovskému soudu k novému projednání a rozhodnutí pouze tehdy, je-li disciplinární opatření z hlediska § 47 DSŘ zjevně nepřiměřené. Ustanovení § 47 DSŘ pak mimo jiné uvádí, že při posuzování věci se přihlíží

k předchozím pravomocným rozhodnutím Stavovského soudu ve věcech rozsahem a obsahem srovnatelných s věcí posuzovanou. V daném případě existovala dvě pravomocná rozhodnutí (týkající se neuhrazených členských příspěvků za roky 2018 a 2019), kdy v prvním případě byla žalobci uložena pokuta ve výši 5 000 Kč, a v druhém případě pokuta ve výši 10 000 Kč.

59. Ze všech popsanych okolností případu je tedy zjevné, že tehdy zvolená disciplinární opatření nebyla dostatečná a nevedla k nápravě, žalobce se i nadále dopouštěl porušování povinností autorizované osoby. Představenstvo žalované tak mělo za to, že podmínka zřejmě nepřiměřenosti disciplinárního opatření zvoleného Stavovským soudem není splněna, proto nepřistoupilo k vrácení věci k novému projednání, ale rozhodnutí potvrdilo. Hrazení členských příspěvků je základní povinností autorizovaného architekta, soustavné porušování této povinnosti představuje pro žalovanou značnou administrativní a finanční zátěž, a přestože odejmutí autorizace nesporně znamená zásah do profesní sféry žalobce, žalobce (v pozici dlužníka a následně disciplinárně obviněného) byl na povinnost řádné a včasné úhrady členských příspěvků opakovaně upozorněn, svůj přístup však nikterak nezměnil.

60. Pokud žalobce v podané žalobě uvádí, že žalovaná se nevypořádala s opakovanými žádostmi žalobce o snížení, respektive prominutí členských příspěvků, z vyjádření žalované vyplývá, že tato neeviduje žádnou žádost žalobce o snížení či prominutí členského příspěvku za rok 2021, tato skutečnost nevyplyvá ani ze správního spisu. V roce 2020 žalobce sice žádal o prominutí členských příspěvků zpětně od získání autorizace, tedy za roky 2010 - 2020, o této žádosti představenstvo hlasovalo na svém zasedání dne 28. 4. 2020 a žádosti nebylo vyhověno.

61. K dalším námitkám žalovaná poukázala na to, že je samosprávnou profesní organizací s přeneseným výkonem státní správy, jako taková je skutečně z větší části financována členskými příspěvky hrazenými jejími členy, autorizovanými architekty. V rámci služeb členům žalovaná nabízí pro své členy bezplatnou právní poradnu v otázkách týkajících se výkonu profese, tuto právní poradnu zajišťují zaměstnanci Kanceláře s právním vzděláním. Těžko však tito zaměstnanci mohou radit osobě, která je disciplinárně stíhaná pro porušení profesních předpisů, v takovém případě by se pravděpodobně jednalo o střet zájmů. S takovým posouzením věci se soud zcela ztotožňuje.

62. Za situace, kdy si žalovaná není vědoma, že by žalobce někdy v průběhu disciplinárního řízení vznesl námitku podjatosti, je žalobní tvrzení v tomto směru zcela obecné, bez specifikace, kdy měla být námitka vznesena a kterých osob se měla týkat. Žalobce svá tvrzení ani v řízení před soudem nijak nedoložil, proto se soud nemohl blíže touto žalobní argumentací zabývat.

63. Pokud žalobce uváděl, že žalovaná řádně neodůvodnila své rozhodnutí, pouze odkazuje na odůvodnění Stavovského soudu, proto je dle jeho názoru napadené rozhodnutí nelogické a nepřezkoumatelné, pak podle standardní judikatury správních soudů platí, že odvolací orgán může odkázat na argumentaci prvostupňovou, je-li tato správná. Navíc, jak již bylo výše uvedeno, v nyní posuzovaném případě žalobce své blanketní odvolání nedoplnil o žádné námitky relevantní pro posuzovaný případ, proto má soud za to, že nic nebránilo představenstvu, aby toliko odkázalo na dostatečné a přílehlavé odůvodnění rozhodnutí Stavovského soudu.

64. Soud považuje za vhodné na závěr – ve zcela obecné rovině – zdůraznit, že správní uvážení, tj. hodnocení rozhodných skutečností rozhodujícím správním orgánem, nebylo v daném případě soudem shledáno v rozporu s obsahem spisového materiálu a odlišný náhled účastníka řízení na způsob hodnocení rozhodujících skutečností správním orgánem není sám o sobě důvodem pro zrušení rozhodnutí.

65. V dané věci nebylo ani zjištěno, že by závěry správního orgánu nebyly podloženy dostatečně skutkovými zjištěními nebo s nimi byly v rozporu či že by se správní orgán nevypořádal se všemi odvolacími námitkami žalobce. Závěry, k nimž správní orgán dospěl při hodnocení rozhodujících

skutečností, nejsou v rozporu se zásadami logického myšlení a uvažování. Tím jsou zároveň i vymezeny meze přezkumné činnosti soudu ve správním soudnictví, pokud jde o správní uvážení.

66. Úkolem soudu tak není nahradit správní orgán v jeho odborné kompetenci ani nahradit správní uvážení uvážení soudním, ale naopak posoudit, zda se správní orgán v napadeném rozhodnutí dostatečně vypořádal se zjištěným skutkovým stavem, resp. zda řádně a úplně zjistil skutkový stav řádným procesním postupem, a zda tam, kde se jeho rozhodnutí opíralo o správní uvážení, nedošlo k vybočení z mezí a hledisek stanovených zákonem. Pokud jsou tyto předpoklady splněny, nemůže soud z týchž skutečností vyvozovat jiné nebo přímo opačné závěry.

Závěr a náklady řízení

67. Žaloba není důvodná, proto ji soud zamítl postupem dle § 78 odst. 7 s. ř. s.

68. O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odstavec 1 s. ř. s., podle něhož žalobce, který neměl ve věci úspěch, nemá právo na náhradu účelně vynaložených nákladů v řízení. Žalovaná, již by právo na náhradu účelně vynaložených nákladů podle výsledku řízení náleželo, uplatnila náklady řízení tvořené právním zastoupením žalované Mgr. Danielou Rybkovou, advokátkou. Soud dospěl k závěru, že náklady právního zastoupení žalované jsou nákladem nad rámec běžných činností samosprávné profesní organizace, která však disponuje dostatečným potenciálem odborně vzdělaných členů a zaměstnanců pro to, aby rozhodnutí vydané v disciplinárním řízení před soudem obhájila. Tuto okolnost Městský soud v Praze s odkazem na ustanovení § 60 odstavec 7 s. ř. s. považuje za důvod zvláštního zřetele hodný, a proto náhradu těchto nákladů žalované nepřiznal, jak uvedl ve výroku II tohoto rozsudku.

K žádosti žalobce o přiznání osvobození od placení soudních poplatků a žalob pro toto soudní řízení a o ustanovení zástupce z řad advokátů

69. Žalobce navrhl soudu, aby mu přiznal právo na osvobození od soudních poplatků a ustanovil mu zástupce z řad advokátů. Uvedl, že nemá dostatečné finanční prostředky na zaplacení soudního poplatku a placení erudované právní pomoci, aby se mohl domáhat svého práva v soudním řízení. Ke svým poměrům uvedl, že je nezaměstnaný, nemá žádný majetek, nemá vzdělání právního zaměření a není advokátem.

70. V návaznosti na toto podání soud zaslal žalobci dne 10. 2. 2023 formulář „*Prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce*“ spolu s přípisem, ve kterém soud žalobce poučil o způsobu jeho vyplnění i o lhůtě, ve které je třeba tak učinit.

71. Žalobce prostřednictvím své zástupkyně soudu doručil dne 10. 2. 2023 doplnění listin, konkrétně stejnopis návrhu dozorcí rady žalované na zahájení disciplinárního řízení a rozsudek stavovského soudu žalované. Dne 28. 2. 2023 žalobce soudu znovu sdělil, že je nezaměstnaný, nemá žádný movitý ani jiný cenný majetek, není vlastníkem silničního vozidla, nemá právnické vzdělání ani dostatečné finanční prostředky na zaplacení soudního poplatku a placení erudované právní pomoci. Pokud jde o soudem zaslaný formulář, žalobce uvedl, že vyplněné a podepsané prohlášení zaslal soudu elektronicky již dne 7. 2. 2023. Ke svým poměrům uvedl, že je svobodný a bezdětný. Zároveň sdělil, že od 2. 1. 2023 je evidován jako uchazeč o zaměstnání na úřadu práce, skutečné příjmy nemá, domácnost rovněž nemá a je podporován svými příbuznými a blízkými. Jejich materiální pomoc spojenou „s *možností složení hlavy ke spánku*“ se žalobce snaží kompenzovat jakoukoli potřebnou prací.

72. Soud o žalobcových žádostech uvažil takto:

73. Právo přiznat osvobození od soudního poplatku je upraveno ustanovením § 36 odst. 3 s. ř. s. Ten stanoví, že *účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením*

předsedy senátu zčásti osvobozen od soudních poplatků. Přiznat účastníkovi osvobození od soudních poplatků zcela lze pouze výjimečně, jsou-li pro to zvlášť závažné důvody, a toto rozhodnutí musí být odůvodněno. Dospěje-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne. Přiznané osvobození kdykoliv za řízení odejme, popřípadě i se zpětnou účinností, jestliže se do pravomocného skončení řízení ukáže, že poměry účastníka přiznané osvobození neodůvodňují, popřípadě neodůvodňovaly. Přiznané osvobození se vztahuje i na řízení o kasační stížnosti. Je tedy zřejmé, že úplné osvobození od soudních poplatků je záležitostí výjimečnou, pro kterou musí být dány zvlášť závažné důvody [srov. rozsudek NSS ze dne 26. 4. 2013, čj. 6 As 12/2013 – 15]. Takovým důvodem může být například velmi nízký příjem či příjem spočívající pouze v pobírání invalidního důchodu, a to ve spojení s běžnými životními výdaji neumožňujícími uhradit soudní poplatek ani v symbolické výši.

74. Účelem institutu osvobození od soudních poplatků je umožnit nemajetným osobám přístup k soudu, tak, aby tyto osoby netrpěly zásahy do svých práv jen proto, že jsou nemajetné. Naopak jím není umožnit nemajetným osobám vést libovolný počet sporů (srov. rozsudek NSS z 26. 10. 2011, čj. 7 As 101/2011-66, publikovaný pod č. 2601/2012 ve Sbírce NSS). Opačný postoj by vedl k absurdním závěrům, kdy by nemajetné osoby mohly bez dalšího vést takřka libovolný počet sporů, neboť by, na rozdíl od osob solventních, nebyly od podávání neúčelných žalob odrazovány soudním poplatkem, což by vedlo k neospravedlnitelné nerovnosti mezi těmito dvěma skupinami.

75. Z obsahu spisového materiálu vyplývá, že o podaném návrhu žalobce rozhodl Městský soud v Praze usnesením ze dne 7. 3. 2023, č. j. 11 Ad 1/2023 – 57, jímž žalobci osvobození od soudních poplatků a záloh pro toto soudní řízení nepřiznal a zároveň zamítl jeho návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů. Tento postup městského soudu byl aprobován rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 5. 2023, č. j. 7 As 73/2023 – 22, kterým byla zamítnuta kasační stížnost žalobce.

76. Proti oběma výše uvedeným rozhodnutím brojil žalobce ústavní stížností, o níž rozhodl Ústavní soud nálezem ze dne 20. 3. 2024, sp. zn. II. ÚS 1969/23, jímž vyslovil, že „Rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 25. května 2023 č. j. 7 As 73/2023-22 a usnesením Městského soudu v Praze ze dne 7. března 2023 č. j. 11 Ad 1/2023-57 bylo porušeno právo stěžovatele na soudní ochranu podle čl. 36 odst. 1 a odst. 2 ve spojení s čl. 37 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. května 2023 č. j. 7 As 73/2023-22 a usnesení Městského soudu v Praze ze dne 7. března 2023 č. j. 11 Ad 1/2023-57 se zrušují“.

77. Z odůvodnění nálezu Ústavního soudu se podává, že žalobce dne 7. 2. 2023 v 22:36:21 hodin z e-mailové adresy: xxx (pořadové číslo zprávy 43304/2023) zaslal městskému soudu jako jednu z příloh svého podání vyplněné „Prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce“ s označením sp. zn. souzené věci, přičemž vyplnil všechny body prohlášení a též jiné okolnosti, které by mohly mít vliv na osvobození (bod 36 prohlášení) a toto prohlášení doplnil potvrzením o době vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání ze dne 4. 1. 2023, potvrzením z registru silničních vozidel ze dne 19. 5. 2022, potvrzením z katastru nemovitostí ze dne 22. 4. 2023, a léčebné průkazy z Xxx ze dne 12. 1. 2010 a ze dne 13. 9. 2011, dokládající mj. xxx.

78. Po zásahu Ústavního soudu bylo proto třeba znovu rozhodnout o návrzích žalobce, a to bez ohledu na skutečnost, že soudní poplatek z podané žaloby a návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby byl uhrazen paní A.B. dne 6. 6. 2023 a že žalobce je na základě plné moci ze dne 14. 12. 2022 zastoupen v řízení advokátkou. Podle § 36 odst. 3 s. ř. s. platí, že účastník, který *doloží*, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu zčásti osvobozen od soudních poplatků. Přiznat účastníkovi osvobození od soudních poplatků zcela lze

pouze výjimečně, jsou-li pro to zvláště závažné důvody, a toto rozhodnutí musí být odůvodněno. Dospěje-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne.

79. Účastníku řízení lze přiznat individuální osvobození od soudních poplatků zcela výjimečně, a to při kumulativním naplnění následujících podmínek: (1.) účastník požádal o osvobození, (2.) jeho návrh není zjevně neúspěšný a (3.) účastník věrohodně doložil nedostatek prostředků. Soud dospěl k závěru, že třetí podmínku žalobce nesplnil.

80. Žadatele o osvobození od soudních poplatků tíží břemeno tvrzení a zároveň důkazní břemeno ohledně důvodů žádosti. Nestací, pokud pouze tvrdí, že nemá dostatečné prostředky, ale musí tuto skutečnost náležitě prokázat pomocí listin dokazujících jeho nemajetnost (viz např. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 1 As 23/2009 - 95, č. 2163/2011 Sb. NSS). Důvodnost přiznání dobrodiní ve formě osvobození od soudních poplatků měl povinnost prokázat jen a pouze žalobce. Soudu nepřísluší, aby si sám opatroval listiny, které by svědčily o žalobcově nemajetnosti. K tomu soud není oprávněn, natož povinen (viz rozsudek NSS ze dne 30. 3. 2004 č. j. 1 Afs 5/2003 - 54). Povinnost doložit nedostatek prostředků je jednoznačně na účastníkovi řízení, který se domáhá osvobození od soudních poplatků. Pokud účastník tuto povinnost nesplní, soud jeho výdělkové a majetkové možnosti sám z úřední povinnosti nezjišťuje (viz usnesení NSS ze dne 25. 1. 2005, č. j. 7 Azs 343/2004 - 50).

81. Žalobce užívá v písemných podáních adresovaných soudu a dalším orgánům veřejné moci akademického titulu Ing. arch., a z jeho podání vyplývá, že v minulosti byl členem České komory architektů. Jedná se tedy o vysokoškolsky vzdělanou osobu. Ve výzvě ze dne 10. 2. 2024, č. j. 11 Ad 1/2023 – 33, jakož i v obdobné opakované výzvě ze dne 25. 4. 2024, č. j. 11 Ad 1/2024 – 149, soud žalobce jednoduše formulovanými a zcela srozumitelnými větami poučil o tom, že pouhé tvrzení o jeho nepříznivé majetkové situaci pro přiznání osvobození od soudních poplatků nestačí, a že skutečnost, že nemá dostatečné prostředky k úhradě soudního poplatku, je třeba soudu věrohodným způsobem doložit. Zároveň informoval žalobce, že mu za tímto účelem zasílá formulář, který je třeba ve stanovené lhůtě vyplnit a podrobně v něm popsat vlastní ekonomickou situaci. Žalobce byl též soudem poučen o tom, že veškeré údaje uvedené ve formuláři je třeba doložit listinami a tyto soudu zaslat spolu s vyplněným formulářem. Nutno dodat, že formulář je standardizovaným dokumentem běžně rozesílaným účastníkům soudního řízení za účelem prokázání jejich majetkových poměrů. Je rozdělen do přehledných kategorií, které jeho adresáta navádějí k tomu, aby se zamyslel nad příjmovou a výdajovou stránkou svého osobního „rozpočtu“, všechny relevantní skutečnosti do formuláře uvedl a u příslušných subjektů si zajistil listiny, které tyto skutečnosti potvrzují. Tento formulář je zcela srozumitelný i právním laikům a k jeho pochopení (a následnému vyplnění) rozhodně není třeba vysokoškolského vzdělání, natožpak vzdělání právnického. Z reakce žalobce je ostatně patrné, že velmi dobře porozuměl tomu, k čemu byl soudem vyzván – formulář totiž vyplnil a některé údaje, které v něm uvedl, rovněž doložil.

82. Soud nicméně dospěl k závěru, že žalobce svá tvrzení o nepříznivé finanční situaci dostatečně nekonkretizoval, především je však věrohodně nedoložil. Daňové přiznání k dani z příjmů fyzických osob za rok 2020, jehož kopii soudu předložil, žalobce upravil tak, že lze důvodně pochybovat o jeho autenticitě. Některé osobní údaje totiž žalobce částečně smazal a nahradil křížky, kopie daňového přiznání neobsahuje otisk podacího razítka finančního úřadu, ani datum a vlastnoruční podpis žalobce. Z úřední činnosti městského soudu vyplývá, že za rok 2022 žalobce v daňovém přiznání, předloženém ve věci vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 15 A 120/2023, tvrdil příjmy ve výši 339 735 Kč, a to z činnosti, kterou nazval „Koncese činnost“. Tato nicneríkající formulace budí pochybnosti o tom, z čeho tyto příjmy žalobci vlastně plynuly. Základ daně po odečtení výdajů ve výši 203 841 Kč činil 135 894 Kč. V Prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech ze dne 31. 3. 2023 pak žalobce – opět v rozporu s výše uvedeným – uvedl,

že jeho výše příjmů z podnikání a z jiné samostatné výdělečné činnosti za poslední zdaňovací období (rok 2022? – pozn. soudu) činila 187 930 Kč.

83. Žalobce dále soudu sdělil, že nepobírá žádné dávky. Není tedy zřejmé, z čeho žalobce vlastně žije a jak uspokojuje své základní potřeby (bydlení, strava, ošacení). Jako adresu svého trvalého bydliště žalobce uvádí adresu uvedenou v záhlaví tohoto usnesení. Skutečnost, že byt, v němž na této adrese (patrně) bydlí, žalobce nevlastní (ve formuláři uvedl, že nemá majetek větší hodnoty), vzbuzuje otázku, jak si zaopatřuje finance na uspokojování svých bytových potřeb. Žalobce totiž nijak neprokázal zdroje svých příjmů, nebylo proto možno jakkoliv ověřit jeho tvrzení, že snad hradí měsíční sociální pojištění ve výši 2 944 Kč a měsíční zdravotní pojištění ve výši 1 178 Kč. Bez bližších podrobností a bez možnosti jakéhokoliv ověření uvedl, že „*skutečné příjmy nemá, domácnost nemá, je podporován svými příbuznými a blízkými, jejichž materiální pomoc spojenou s možností složení hlavy ke spánku se snaží kompenzovat jakoukoli potřebnou prací.*“ Dále uvedl, že je svobodný a bezdětný, odměnu zvolené právní zástupkyni dosud nehradil, žádnou odměnu v této věci dosud neobdržela a „*žalobu mohl podat jen díky jejímu lidskému přístupu a porozumění údělu systémově nepohodlné osoby*“. Takové údaje k osvědčení předpokladů pro přiznání osvobození od placení soudních poplatků nepostačují, nejsou-li doprovázeny např. alespoň čestnými prohlášeními dalších osob. Své tvrzení, že je zadlužen a jsou s ním vedena exekuční řízení pro dluhy ve výši přesahující částku nejméně 750 000 Kč, žalobce nedoložil zhořla ničím.

84. Soud je povinen při rozhodování o tom, zda žadatele osvobodí od soudních poplatků, vycházet z jeho *aktuálních* majetkových poměrů, nikoliv z poměrů minulých či hypotetických (k tomu srov. např. nálezy Ústavního soudu ze dne 5. 12. 2017 sp. zn. III. ÚS 2603/17 a judikaturu v něm uvedenou). Potvrzení úřadu práce o evidenci žalobce coby uchazeče o zaměstnání je jeden rok staré, potvrzení Katastrálního úřadu pro hlavní město Prahu a Magistrátu hlavního města Prahy jsou z první poloviny roku 2022. Tato potvrzení soud vyhodnotil jako neaktuální. Údaje o aktuálních majetkových poměrech žalobce neposkytuje ani výše zmíněná kopie daňového přiznání žalobce k dani z příjmů fyzických osob za rok 2022.

85. Žalobce ke svým podáním (a obdobným podáním v dalších řízeních vedených u zdejšího soudu – mj. ve věci sp. zn. 14 A 79/2020, 8 A 71/2021, 15 A 120/2023) nazývaným „*Organizovaná nezákonná činnost*“ a doručeným jen v této nyní posuzované věci soudu ve dnech 6. 2. 2023, 7. 2. 2023, 28. 2. 2023, 30. 3. 2023, 5. 4. 2023, 11. 4. 2023, 12. 5. 2023, 16. 5. 2023, 5. 6. 2023, 8. 6. 2023, 10. 8. 2023 a 13. 5. 2024, opakovaně připojil řadu dalších dokumentů, které však nemají žádnou návaznost na žádost o přiznání osvobození od soudních poplatků (podání se všemi přílohami čítalo přes 130 stran). Jedná se zejména o kopie podání adresovaných žalobcem různým orgánům veřejné moci, dále například o kopie lékařských zpráv žalobce z roku 2011 z lázní, korespondenci s úředníky Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, odvolání žalobce proti rozsudku civilního soudu, fotografie pozemků či jeho dopisy adresované panu J. H..

86. Žalobce tak dle náhledu soudu nesplnil klíčovou podmínku, kterou ustanovení § 36 odst. 3 s. ř. s. podmiňuje přiznání osvobození od soudních poplatků účastníku řízení. Jeho tvrzení o majetkových poměrech působí neúplně a žalobce je navíc věrohodným způsobem nedoložil. Soud proto žalobcovu žádost o přiznání osvobození od soudních poplatků prvním výrokem tohoto usnesení zamítl.

87. Podle § 35 odst. 10 s. ř. s. navrhovatel, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to nezbytně třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát. Zákon tedy podmiňuje ustanovení právního zástupce dvěma kumulativními podmínkami, z nichž první je existence předpokladů pro osvobození od soudních poplatků. Tato podmínka, jak je z výše uvedeného zřejmé, není v případě žalobce splněna. Soud proto druhým výrokem tohoto usnesení zamítl též jeho návrh na ustanovení

zástupce. Nelze přitom přehlédnout skutečnost, že nezbytná ochrana žalobcových práv je zajištěna tím, že žalobce je v této právní věci zastoupen advokátkou Mgr. Pavlou Kosovou, a to na základě plné moci ze dne 14. 12. 2022 (viz též rozsudek NSS ze dne 15. 9. 2022, č. j. 9 As 137/2022 – 10, bod 12).

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 27. června 2024

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu